

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนและความพึงพอใจต่อการส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ในโครงการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีน ณ มหานครกวางโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน

Learning Achievement on Chinese Language and
Leaners' Satisfaction towards Chinese Summer Camp
Program in Guangzhou, People's Republic of China

สิทธิโชค เศรษฐ์แสง*

Sitthichok Sresteesang*

สมนวัน เหมนาค**

Samonwan Hemnak**

* อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันออกและเอเชียศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

* Fulltime Lecturer, Asian Languages and Studies Department, School of Humanities and Tourism Management, Bangkok University

* Email: sitthichok.s@bu.ac.th

** หัวหน้าภาควิชาภาษาตะวันออกและเอเชียศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

** Chairperson, Asian Languages and Studies Department, School of Humanities and Tourism Management, Bangkok University

** Email: samonwan.h@bu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมหาวิทยาลัยกรุงเทพในฐานะผู้เรียนภาษาจีนในต่างประเทศก่อนและหลังที่เข้าร่วมโครงการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีน ณ มหานครกวางโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางภาษาจีนของนักศึกษาที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อโครงการ หลังจากที่ได้เข้าร่วมโครงการโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ (One-group pretest-posttest design) กับตัวอย่างในการวิจัยคือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 54 คน เครื่องมือวิจัยที่ใช้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางภาษาจีน และ 3) แบบสำรวจความคิดเห็นต่อโครงการจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยายและสถิติทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนหลังการเข้าร่วมสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมโครงการ 2) นักศึกษาที่อยู่ชั้นปี 1 และ 2 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนเฉลี่ยน้อยกว่าชั้นปี 3 ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านและทั้งก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการและ 3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อโครงการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีนในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมที่ 3.57

คำสำคัญ: โครงการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีนผลสัมฤทธิ์ทางเรียน ภาษาจีน ความพึงพอใจของผู้เรียน

Abstract

The purposes of this study were 1) to compare learning achievement on Chinese language of Bangkok University students as Chinese learners in foreign country participating the Chinese Summer Camp Program at Guangdong University of Foreign Studies in Guangzhou, People's Republic of China, 2) to compare learning achievement on Chinese language of those students having different backgrounds, and 3) to study learners' satisfaction on Chinese Summer Camp Program after participating by using One-group pretest-posttest design with research samplings which are 54 students from Bangkok University. The adopted research tools in this study were 1) the learning schedule of the program, 2) the test of Chinese language measuring the learning achievement, and 3) post-participation survey. Descriptive analysis and T-Test were used to measure the data.

The results of this study found that 1) The students participated the program had the learning achievement on Chinese language in higher level comparing with those of pre-participation period. 2) First and second year students had the level of learning achievement on Chinese language less than those of third year in both aspect and overall results. 3) The students had overall results in high level on satisfaction after participating the program ($\bar{X} = 3.57$).

Keywords: Chinese Summer Camp, Learning Achievement, Chinese Language, Learner's Satisfaction

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันความจำเป็นของการใช้ภาษาจีนในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทั้งภาคการท่องเที่ยวและภาคธุรกิจ ในภาคการท่องเที่ยวเนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทยในแต่ละปีมีจำนวนสูงขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งส่งผลต่อเศรษฐกิจในภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทยโดยตรง จากข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวชาวจีนแผ่นดินใหญ่ที่เดินทางเข้ามายังประเทศไทยในช่วงไตรมาสแรกของปี พ.ศ. 2558 ในช่วงระหว่างเดือนมกราคม-มีนาคมอยู่ที่ประมาณ 2,033,495 คน (กรมการท่องเที่ยว, 2558) นับว่าเป็นประเทศที่มีนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ในส่วนของภาคธุรกิจ ประเทศจีนก็เป็นประเทศคู่ค้าที่สำคัญของประเทศไทยเช่นเดียวกัน ประเทศไทยมีการนำเข้าและส่งออกสินค้าไปยังประเทศจีนเป็นจำนวนมหาศาลในทุกๆ ปี จากสถิติการนำเข้า-ส่งออกสินค้าระหว่างประเทศไทยและประเทศจีนในไตรมาสแรกของปี พ.ศ. 2558 มีมูลค่ารวมสูงถึง 1.53 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และประเทศจีนยังถือเป็นประเทศคู่ค้าสำคัญอันดับหนึ่งของประเทศไทยอีกด้วย (หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ, 7-9 พฤษภาคม 2558) ภาษาจีนนอกจากจะเป็นภาษาราชการของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนแล้ว ก็ยังเป็นภาษาที่สำคัญที่ใช้ในภูมิภาคอาเซียน อีกทั้งยังเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันระหว่างกลุ่มคนเชื้อสายจีนในอีกหลายประเทศทั่วโลก ด้วยจำนวนมหาศาลของประชากรโลกที่ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาแม่ ภาษาจีนจึงกลายเป็นภาษาที่มีผู้ใช้มากเป็นอันดับหนึ่งของโลกที่มีผู้ใช้มากถึง 955 ล้านคน (Parkvall, 2008) นอกจากนี้ภาษาจีนยังได้รับการยอมรับจากองค์การสหประชาชาติให้เป็นหนึ่งในหกภาษาสากลของโลกอีกด้วย จากข้อมูลข้างต้น สถาบันการศึกษาในประเทศไทยจึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อผลิตบัณฑิตในการป้อนเข้าสู่ตลาดโดยมีการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาษาจีนในหลากหลายแขนง

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีหลักสูตรวิชาภาษาจีนบรรจุและเปิดสอนอยู่ในสถาบันการศึกษาหลายแห่ง แต่ปัญหาด้านการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยในปัจจุบันยังคงต้องการการแก้ไข เนื่องด้วยสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนในประเทศนอกจากการเรียนจากตำราในห้องเรียนแล้ว อาจจะยังไม่เพียงพอต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียนอย่างแท้จริงผู้เรียนส่วนใหญ่มีโอกาสฝึกฝนเรียนรู้เฉพาะแต่ในห้องเรียนกับอาจารย์ผู้สอนเท่านั้น เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนและออกไปพบกับสภาพแวดล้อมทางภาษาที่ไม่เอื้ออำนวยนอกห้องเรียน จึงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถประยุกต์ใช้ภาษาที่ตนเรียนได้จริงในชีวิตประจำวัน

มหาวิทยาลัยกรุงเทพได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการเรียนภาษา ณ ต่างประเทศ จึงได้จัดโครงการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีน ณ Guangdong University of Foreign Studies มหานครกว่างโจว ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนในช่วงปิดเทอมฤดูร้อนขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อการส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้จากเจ้าของภาษา และพัฒนาความสามารถด้านทักษะความรู้ทางภาษาจีนของนักศึกษาเอกวิชาภาษาจีนโดยครั้งล่าสุดจัดขึ้นในภาคฤดูร้อนปีการศึกษา 2556 ดังนั้น เพื่อทราบถึงผลของการจัดโครงการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมในครั้งนี้ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางภาษาจีน และความพึงพอใจต่อโครงการส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้จากเจ้าของภาษา ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสัมฤทธิ์ทางภาษาจีนและความพึงพอใจของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการเพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงโครงการต่อไป

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มีงานวิจัยจำนวนมากหลายชิ้นที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อดีของการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบโครงการศึกษาภาษาต่างประเทศหรือโครงการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษาและความพึงพอใจของผู้เรียนในระหว่างร่วมกิจกรรม ยกตัวอย่างเช่น งานวิจัยของทางฝั่งอเมริกาโดย Pellegrino (1996) จากการสำรวจนักศึกษาชาวอเมริกันจำนวน 76 คน ในฐานะผู้เรียนภาษารัสเซียที่กรุงมอสโกและนครเซนต์ปีเตอ์เบิร์ก พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 87) รู้สึกว่าตนเองทุ่มเทอย่างมากในการเรียนภาษารัสเซีย และนักศึกษาในจำนวนนั้น ร้อยละ 79 เผยว่ามีความพึงพอใจกับโครงการดังกล่าวในระดับมาก นอกจากนี้ ทางฝั่งอังกฤษ ก็ได้มีงานวิจัยในลักษณะเดียวกัน Meara (1994) ได้จัดทำการศึกษาสำรวจโครงการศึกษาต่อต่างประเทศของนักศึกษาชาวอังกฤษจำนวน 586 คนเป็นระยะเวลา 1 ปี ก็พบว่า นักศึกษามีการพัฒนาของทั้ง 4 ทักษะ (การฟัง พูด อ่าน เขียน) ที่ดีขึ้น งานวิจัยของ Diaz-Campos (2004) ได้ให้ข้อสนับสนุนในเรื่องการพัฒนาทักษะการออกเสียง พบว่า ผู้เรียนที่อาศัยอยู่ในต่างประเทศจะมีพัฒนาการในด้านทักษะการออกเสียงที่ดีกว่าผู้เรียนที่เรียนอยู่ที่บ้าน งานวิจัยทางฝั่งเอเชียของ Gao (2008) จากการเก็บผลการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีนแผ่นดินใหญ่ที่ไปเรียนภาษาที่ประเทศอังกฤษ ก็ได้ค้นพบผลลัพธ์จากการศึกษาภาษาต่างประเทศของผู้เรียนในลักษณะที่คล้ายกัน จากข้อมูลผลการวิจัยทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนในประเทศ ภูมิสำเนาของผู้เรียนแล้ว การเรียนภาษาในต่างประเทศจะให้ผลสัมฤทธิ์ที่ดีกว่า

ทั้งนี้ ยังมีบทความวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องการเรียนภาษาต่างประเทศในระยะสั้น ยกตัวอย่างเช่น Evans and Fisher (2005) ได้ทำการวิเคราะห์ถึงผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง, การพูด และการเขียนของนักเรียนจำนวน 68 คนที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 13-14 ปีจากการที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมศึกษาต่อต่างประเทศในช่วงระยะเวลาสั้นๆ (6-11 วัน) พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการฟังและการเขียนอย่างเห็นได้ชัด และทักษะการฟังของพวกเขายังสามารถต่อยอดจากเดิมไปได้อีก 2 ปีหลังจากที่โครงการได้สิ้นสุดลง Llanes and Muzoz (2009) ได้ตั้งข้อสงสัยในงานวิจัยถึงเรื่องการศึกษาต่อต่างประเทศในระยะสั้น (ระหว่าง 3-4 สัปดาห์) ว่าจะมีความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนก่อนและหลังจากร่วมโครงการ หรือไม่ โดยวัดจากแบบทดสอบที่ให้ผู้เรียนทำในทักษะด้านการฟัง และการพูด ผลปรากฏว่า ถึงแม้ว่าโครงการจะจัดเพียงช่วงระยะเวลาสั้นๆ แต่ผลสัมฤทธิ์ในทุกด้านของผู้เรียนมีการพัฒนาที่สูงกว่าการที่ผู้เรียนเรียนอยู่ในภูมิสำเนาของตน

นอกจากข้อดีของการศึกษาภาษาต่างประเทศข้างต้นจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาศักยภาพทางภาษาของตัวผู้เรียนแล้ว ผลการศึกษาของ Jackson (2008) ได้ให้ข้อสนับสนุนเพิ่มเติมในเรื่องการศึกษาในต่างประเทศว่า การศึกษาในต่างประเทศไม่เพียงแต่จะมีผลกระทบต่อภาระหน้าที่รับรู้ในตนเองเท่านั้น แต่หากยังช่วยให้ผู้เรียนสัมผัสรับรู้ได้ถึงภาษา วัฒนธรรม และความเป็นสากลโลกอีกด้วย Cubiillos et al. (2008) ก็ได้สำรวจผลการจัดโครงการระยะสั้น 5 สัปดาห์ของผู้เรียนชาวอเมริกันในต่างประเทศโดยเน้นในเรื่องการพัฒนาทางทักษะการฟังของภาษาสเปน พบว่า นอกจากทักษะการฟังในภาษาสเปนที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนแล้ว ผู้เรียนยังมีการพัฒนาในเรื่องความเชื่อมั่นในตนเองและการตระหนักรู้ต่อตนเองที่เพิ่มสูงขึ้นด้วย จะเห็นได้ว่า การเรียนภาษาในประเทศถิ่นกำเนิดหรือประเทศที่ใช้ภาษานั้นๆ เป็นภาษาราชการจึงเป็นหนทางหนึ่งที่จะสามารถช่วยเสริมสร้างผลลัพธ์ทางภาษาโอกาสในการปฏิสัมพันธ์และการรับรู้ถึงวัฒนธรรมของภาษานั้นๆ แก่ผู้เรียนได้ (Amuzie & Winke, 2009) อีกทางหนึ่ง

การทบทวนวรรณกรรมแสดงให้เห็นถึงผลดีของโครงการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมต่อทั้งผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษาและความพึงพอใจของผู้เรียน ผู้วิจัยกำหนดนิยามศัพท์และสมมติฐานการวิจัยสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ได้ดังนี้

นิยามศัพท์

1. โครงการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมในต่างประเทศ (Study Abroad) หมายถึงการเดินทางไปยังพื้นที่ เขตแดน หรือประเทศที่มีภูมิสำเนาของตนเพื่อแสวงความรู้ ประสบการณ์ และคุณภาพทางการศึกษาที่ประเทศภูมิสำเนาของผู้เรียนไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้นอกจากผู้เรียนจะได้ศึกษาเรียนรู้ศาสตร์ใหม่ๆ แล้ว ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้ถึงสังคม วัฒนธรรมและภาษาที่แตกต่างของประเทศนั้นๆ ได้ด้วย

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ (Learning Achievement) หมายถึงความสามารถทางภาษาจีนของผู้เรียนที่ได้เข้าร่วมโครงการฯ เป็นเวลา 21 วัน ณ มหาครกวางโจว ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยการเปรียบเทียบคะแนนของผู้เรียนจากการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) เพื่อนำมาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางภาษาจีนทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ของผู้เรียนในแต่ละคน

3. ความพึงพอใจของผู้เรียน (Learner's Satisfaction) หมายถึงการที่ผู้เรียนคาดหวังสิ่งต่างๆ ที่จะได้รับระหว่างเข้าร่วมโครงการความพึงพอใจจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความคาดหวังของผู้เรียนแต่ละคน ตัวชี้วัดความพึงพอใจได้แก่ การที่ความคาดหวังของผู้เรียนบรรลุถึงเป้าหมายที่ตนตั้งไว้ในวิจัยฉบับนี้มีการวัดความพึงพอใจของผู้เรียนจากแบบประเมินหลังการเข้าร่วมโครงการเพื่อนำมาใช้ปรับปรุงโครงการในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมหาวิทยาลัยกรุงเทพในฐานะผู้เรียนภาษาจีนในต่างประเทศก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีน ณ มหานครกวางโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางภาษาจีนของนักศึกษาที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจนักศึกษาหลังจากที่ได้เข้าร่วมโครงการ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีน ณ มหานครกวางโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อเสร็จสิ้นโครงการแล้วมีพัฒนาการทางภาษาจีนทั้ง 3 ทักษะ (ฟัง อ่าน เขียน) ที่ดีขึ้น
2. นักศึกษาที่มีลักษณะภูมิหลังได้แก่ เพศ สาขาวิชา ชั้นปี ที่ต่างกันจะมีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาจีนต่างกัน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง(Quasi-experimental design)ที่ไม่มีการเลือกตัวอย่างอย่างสุ่มเข้ากลุ่มทดลอง (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2553) โดยมีแบบแผนการทดลอง ตัวอย่าง และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล รายละเอียดดังนี้

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ (One-group pretest-posttest design) เนื่องจากเหมาะสมกับลักษณะการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเฉพาะนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีน ณ มหานครกวังโจว สาธารณรัฐประชาชนจีนดังนี้

T1 X T2

เมื่อ T1 แทน การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าร่วมโครงการ
X แทน การเรียนภาษาจีนจากการเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการ
T2 แทน การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าร่วมโครงการ

2. ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาไทยระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนภาษาจีนในปีการศึกษา 2556 จำนวน 274 คนและตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาไทยระดับปริญญาตรีภาควิชาภาษาตะวันออกและเอเชียศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และการจัดการการท่องเที่ยวที่เข้าร่วมโครงการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีน ณ มหานครกวังโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน ประจำปีการศึกษา 2556 ระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน – 21 มิถุนายน 2557 จำนวน 54 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง (purposive sample) เฉพาะนักศึกษาที่สมัครเข้าร่วมโครงการ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 อย่าง ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ในโครงการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีน ณ มหานครกวังโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางภาษาจีน และ 3) แบบสำรวจความคิดเห็นต่อโครงการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีน ณ มหานครกวังโจว สาธารณรัฐประชาชนจีนโดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ในโครงการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีน ณ มหานคร กวางโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน

กิจกรรม	วันเวลา
1. สอดคล้อง (ทำแบบทดสอบทางภาษาจีนก่อนเรียน)	ช่วงเช้าของวันที่ 1
2. เรียนภาษาจีน	ช่วงเช้าของวันที่ 2, 3,4,5, 8,9,10,11 15,16,17,18
3. เรียนรู้วัฒนธรรมจีน : ตัดกระดาษจีน เขียนพู่กันจีน ร้องเพลงจีน ศิลปะการป้องกันตัว วัฒนธรรมจีน ทำอาหารจีน	ช่วงบ่ายของวันที่ 1, 8 ช่วงบ่ายของวันที่ 2, 11, 15 ช่วงบ่ายของวันที่ 3, 10,17 ช่วงบ่ายของวันที่ 4, 9 ช่วงบ่ายของวันที่ 5 ช่วงบ่ายของวันที่ 16
4. ทักษะศึกษา: มหานครกวางโจว เขตปกครองพิเศษฮ่องกง	วันที่ 6 และ ช่วงบ่ายถึงค่ำของวันที่ 18 วันที่ 12, 13
4. ทดสอบทักษะทางภาษาจีน	วันที่ 19 ช่วงเช้า

3.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางภาษาจีน ผู้วิจัยนำแบบทดสอบทางภาษาจีนของ HSK ระดับ 4 ของสถาบัน Hanban, Chinese Testing International (2013-2016) Beijing (<http://www.chinesetest.cn/godownload.do>) มาปรับใช้เนื่องจากเป็นที่ยอมรับและนิยมใช้วัดความสามารถของผู้เรียนภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้ 1) การฟัง มี 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบเลือกคำตอบถูกหรือผิดจากบทสนทนา จำนวน 10 ข้อ และส่วนที่ 2 แบบเลือกคำตอบที่ถูกต้องจาก 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ 2) การอ่าน มี 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การเรียงประโยคให้สมบูรณ์ จำนวน 5 ข้อ ส่วนที่ 2 การเติมคำในช่องว่างจากบทสนทนาที่กำหนด จำนวน 5 ข้อ และ ส่วนที่ 3 เป็นอ่านข้อความสั้นและเลือกคำตอบที่ถูกต้องจาก 4 ตัวเลือก จำนวน 5 ข้อ 3) การเขียน มี 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นการสร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้ จำนวน 5 ข้อ และ ส่วนที่ 2 เป็นการแต่งประโยคจากรูปภาพและคำที่กำหนดให้จำนวน 5 ข้อ

3.3 แบบสำรวจความพึงพอใจต่อโครงการ ซึ่งเป็นแบบวัดประเมินค่า 5 ระดับได้แก่ ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้ และปรับปรุง จำนวน 5 ข้อเพื่อสำรวจความพึงพอใจต่อโครงการใน 5 ประเด็นหลัก คือ 1) การสอนของอาจารย์ Guangdong University of Foreign Studies 2) กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน และ 3) สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน 4) การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน และ 5) กิจกรรมการทัศนศึกษานักศึกษาในภาพรวม

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางภาษาจีนและแบบสำรวจความคิดเห็นต่อโครงการผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

4.1 ขั้นตอนการเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการ มีการให้นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางภาษาจีนในช่วงโม่งแรก (Pre-test) เพื่อวัดความสามารถทางภาษาจีนก่อนเรียน และแบ่งกลุ่มของนักศึกษาตามความสามารถของแต่ละคน

4.2 ขั้นเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการ นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่วางไว้เป็นเวลา 21 วัน ณ มหานครกว้างโจว ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยแบ่งเป็นกิจกรรมในห้องเรียนคือการเรียน ภาษาและวัฒนธรรมจีนกับอาจารย์เจ้าของภาษา และกิจกรรมนอกห้องเรียน คือ การทัศนศึกษาใน สถานที่สำคัญของมหานครกว้างโจว และเขตปกครองพิเศษฮ่องกง

4.2 ขั้นหลังเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการ นักศึกษาทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางภาษาจีนอีกครั้งในวันสุดท้ายของโครงการและทำแบบสำรวจความคิดเห็นต่อโครงการผ่านระบบออนไลน์ มีนักศึกษาที่ตอบแบบสำรวจจำนวนทั้งสิ้น 51คน จากจำนวน 54 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ 1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาด้วยความถี่และร้อยละ 2) วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนทั้งก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการและการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อโครงการ ด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด 3) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนระหว่างก่อนเข้าร่วมโครงการกับหลังเข้าร่วมโครงการด้วยสถิติทดสอบทีแบบกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระกัน (T-test dependent sample) และ 4) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ และระดับความคิดเห็นต่อโครงการระหว่างข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาด้วยสถิติทดสอบทีแบบกลุ่มตัวอย่างอิสระกัน (T-test independent sample)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ ลักษณะเบื้องต้นของตัวแปรในการวิจัย การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการและระดับความคิดเห็นต่อโครงการ

1. ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนเฉลี่ยก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ที่ 28.57 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 8.799 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 47 คะแนน และต่ำสุด 5 จากคะแนนเต็ม 50 คะแนนเมื่อพิจารณาแยกรายด้านพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนด้านการฟังเฉลี่ยก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ที่ 14.96 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.370 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 25 คะแนน และต่ำสุด 4 คะแนนจากคะแนนเต็ม 25 คะแนน ด้านการอ่านคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 8.19 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.410 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 14 คะแนน และต่ำสุด 0 คะแนนจากคะแนนเต็ม 15 คะแนน ส่วนด้านการเขียนคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 5.43 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.211 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 10 คะแนน และต่ำสุด 1 คะแนนจากคะแนนเต็ม 15 คะแนน

ในขณะที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนเฉลี่ยหลังเข้าร่วมโครงการอยู่ที่ 33.06 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 7.762 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 49 คะแนน และต่ำสุด 16 จากคะแนนเต็ม 50 คะแนนเมื่อพิจารณาแยกรายด้านพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนด้านการฟังเฉลี่ยก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ที่ 17.56 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.087 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 25 คะแนน และต่ำสุด 10 คะแนนจากคะแนนเต็ม 25 คะแนน ด้านการอ่านคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 9.52 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.002 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 15 คะแนน และ

ต่ำสุด 2 คะแนนจากคะแนนเต็ม 15 คะแนน ส่วนด้านการเขียน คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 5.93 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.294 คะแนน ค่าสูงสุดเท่ากับ 10 คะแนน และต่ำสุด 2 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าต่ำสุด สูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาจีนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาจีน	ก่อนเข้าร่วมโครงการ				หลังเข้าร่วมโครงการ			
	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านการฟัง (25 คะแนน)	4	25	14.96	4.370	10	25	17.56	4.087
ด้านการอ่าน(15 คะแนน)	0	14	8.19	3.410	2	15	9.52	3.002
ด้านการเขียน(10 คะแนน)	1	10	5.43	2.211	2	10	5.98	2.294
รวม (50 คะแนน)	5	47	28.57	8.799	16	49	33.06	7.762

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนก่อนเข้าและหลังเข้าร่วมโครงการ

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนหลังเข้าร่วมโครงการ สูงกว่าก่อนเข้าร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t = 5.225$, $p < 0.001$) โดยผลต่างเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนก่อนเข้าร่วมโครงการกับหลังเข้าร่วมอยู่ที่ 4.481 คะแนน เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนรายด้านพบว่าด้านการฟังและการอ่านมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเข้าร่วมโครงการสูงกว่าก่อนเข้าร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t = 4.631$ และ $t = 3.659$ และ $p < 0.001$ ตามลำดับ) ส่วนด้านการเขียนพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ		ผลต่างเฉลี่ย		t-value	p-value
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
ด้านการฟัง (25 คะแนน)	14.96	4.370	17.56	4.087	2.593	4.114	4.631	<0.001**
ด้านการอ่าน (15 คะแนน)	8.19	3.410	9.52	3.002	1.333	2.678	3.659	<0.001**
ด้านการเขียน (10 คะแนน)	5.43	2.211	5.98	2.294	0.556	2.116	1.929	0.059
รวม (50 คะแนน)	28.57	8.799	33.06	7.762	4.481	6.303	5.225	<0.001**

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการระหว่างข้อมูลภูมิหลังของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาเพศชายกับหญิงมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนทั้งโดยรวมและรายด้านก่อนเข้าร่วมและหลังเข้าร่วมโครงการไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับสาขาวิชาที่สังกัดที่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจระหว่างประเทศกับภาษาจีนเพื่อการท่องเที่ยวและโรงแรมที่ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนทั้งโดยรวมและรายด้านก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนทั้งโดยรวมและรายด้านได้แก่การฟัง การอ่าน และการเขียนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการแตกต่างกันตามชั้นปีที่นักศึกษาศึกษาอยู่ คือ นักศึกษาที่อยู่ชั้นปี 1 และ 2 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนเฉลี่ยน้อยกว่าชั้นปี 3 ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านและทั้งก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการระหว่างเพศ สาขาวิชา และชั้นปีของนักศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน ภาษาจีน	ข้อมูลทั่วไป	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		t-value	p-value	หลังเข้าร่วมโครงการ		t-value	p-value
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	เพศของนักศึกษา								
ด้านการฟัง	ชาย(9 คน)	17.22	4.116	1.731	0.089	18.89	4.106	1.074	0.288
	หญิง(45 คน)	14.51	4.320			17.29	4.077		
ด้านการอ่าน	ชาย(9 คน)	9.89	2.804	1.670	0.101	10.00	2.500	0.524	0.603
	หญิง(45 คน)	7.84	3.444			9.42	3.108		
ด้านการเขียน	ชาย(9 คน)	5.89	1.616	0.685	0.497	5.89	2.571	0.131	0.896
	หญิง(45 คน)	5.33	2.316			6.00	2.266		
รวม	ชาย(9 คน)	33.00	7.036	1.687	0.099	34.78	6.870	0.726	0.471
	หญิง(45 คน)	27.69	8.913			32.71	7.953		
	สาขาวิชาของนักศึกษา								
ด้านการฟัง	CIB(31 คน)	14.94	4.946	0.053	0.958	17.45	4.304	0.215	0.831
	CHT(23 คน)	15.00	3.555			17.70	3.866		
ด้านการอ่าน	CIB(31 คน)	8.32	3.310	0.341	0.735	9.74	3.386	0.631	0.521
	CHT(23 คน)	8.00	3.606			9.22	2.430		
ด้านการเขียน	CIB(31 คน)	5.45	2.514	0.130	0.897	6.06	2.555	0.306	0.761
	CHT(23 คน)	5.39	1.777			5.87	1.938		
รวม	CIB(31 คน)	28.71	9.406	0.215	0.831	33.26	8.691	0.221	0.826
	CHT(23 คน)	28.39	8.111			32.78	6.480		
	ชั้นปีของนักศึกษา								
ด้านการฟัง	ชั้นปี 1 และ 2(12 คน)	10.17	2.855	5.300	<0.001**	14.67	3.172	2.975	0.004**
	ชั้นปี 3(42 คน)	16.33	3.720			18.38	3.969		
ด้านการอ่าน	ชั้นปี 1 และ 2(12 คน)	4.08	1.929	6.153	<0.001**	6.75	3.545	4.137	<0.001**
	ชั้นปี 3(42 คน)	9.36	2.775			10.31	2.322		
ด้านการเขียน	ชั้นปี 1 และ 2(12 คน)	3.92	1.881	2.856	0.006**	4.75	2.340	2.182	0.034*
	ชั้นปี 3(42 คน)	5.86	2.125			6.33	2.183		
รวม	ชั้นปี 1 และ 2(12 คน)	18.17	5.573	5.977	<0.001**	26.17	7.284	3.934	<0.001**
	ชั้นปี 3(42 คน)	31.55	7.140			35.02	6.766		

4. ความพึงพอใจต่อโครงการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีน ณ มหานครกวางโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อโครงการของนักศึกษา จำนวน 51คน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อโครงการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 คะแนน และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อโครงการเกือบทุกด้าน (กระบวนการและขั้นตอนวิทยากร และวิชาการและศิลปวัฒนธรรม) ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 3.86 และ 3.50 คะแนน ตามลำดับ) ยกเว้นด้านความคิดเห็นทั่วไป ที่นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 คะแนน) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจเกือบทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นบางเรื่องที่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง คือ ระยะเวลาในการจัดโครงการและโปรแกรมทัศนศึกษาในมหานครกวางโจว ซึ่งสอดคล้องกับการให้ข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิดที่ว่า ระยะเวลาเรียนน้อยไปอยากให้ขยายเวลาให้มากขึ้น และ การทัศนศึกษาอย่างให้ไปที่อื่นที่สนุกและน่าสนใจ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจต่อโครงการ

ความพึงพอใจเรื่อง	ระดับความพึงพอใจต่อโครงการ						
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง	ค่าเฉลี่ย	แปลผล
ด้านกระบวนการและขั้นตอน						3.64	มาก
- การให้ข้อมูลและคำแนะนำก่อนการเดินทาง	9 (17.6)	26 (51.0)	12 (23.5)	4 (7.9)	0 (0.0)	3.78	มาก
- การให้ข้อมูลและคำแนะนำเมื่ออยู่ในมหานครกวางโจว	6 (11.8)	23 (45.1)	19 (37.2)	3 (5.9)	0 (0.0)	3.63	มาก
- ความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาเมื่ออยู่ในมหานครกวางโจว	5 (9.8)	20 (39.2)	22 (43.1)	4 (7.8)	0 (0.0)	3.51	มาก
ด้านวิทยากร						3.86	มาก
- อาจารย์สอนภาษาจีน	14 (27.4)	28 (54.9)	8 (15.7)	0 (0.0)	1 (2.0)	4.06	มาก
- อาจารย์สอนศิลปะจีน	8 (15.7)	28 (54.9)	12 (23.5)	3 (5.9)	0 (0.0)	3.80	มาก
- มัคคุเทศก์นำเที่ยวในมหานครกวางโจว	7 (13.7)	28 (54.9)	12 (23.5)	3 (5.9)	1 (2.0)	3.73	มาก
ด้านวิชาการและศิลปวัฒนธรรม						3.50	มาก
- การสอนภาษาจีน	5 (9.8)	24 (47.1)	18 (35.2)	4 (7.9)	0 (0.0)	3.59	มาก
- การสอนศิลปะจีน	6 (11.8)	30 (58.8)	12 (23.5)	3 (5.9)	0 (0.0)	3.76	มาก
- โปรแกรมทัศนศึกษาในมหานครกวางโจว	2 (3.9)	18 (25.3)	22 (43.1)	4 (7.9)	5 (9.9)	3.16	ปานกลาง
ด้านความคิดเห็นทั่วไป						3.27	ปานกลาง
- ระยะเวลาในการจัดโครงการฯ	3 (5.9)	13 (25.55)	17 (33.2)	13 (25.55)	5 (9.8)	2.92	ปานกลาง
- ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดโครงการฯ	7 (13.7)	20 (39.2)	19 (37.2)	3 (5.9)	2 (3.9)	3.53	มาก
- ความพึงพอใจในภาพรวมของโครงการฯ	6 (11.8)	17 (33.2)	21 (41.2)	4 (7.9)	3 (5.9)	3.37	ปานกลาง
รวม						3.57	มาก

อภิปรายผล

1. การเข้าร่วมโครงการทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนหลังการเข้าร่วมโครงการสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมสามารถอภิปรายผลเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านการฟัง นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนด้านการฟังสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมโครงการตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะนักศึกษาได้เรียนรู้จากเจ้าของภาษาผ่านทาง การฟัง กิจกรรมทัศนศึกษา รวมทั้งเรียนรู้ผ่านกิจกรรมเสริมต่างๆ จึงทำให้นักศึกษามีพัฒนาการด้านการฟังที่ดีขึ้นจากการเรียนที่เข้มข้นในช่วงที่เข้าร่วมโครงการฯซึ่งตรงกับพรศิริ กองนวล และคณะ (2550) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาโครงการค่ายภาษาจีนและโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน กล่าวว่านักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการได้เรียนรู้ กิจกรรมทั้งการพูด การฟังจากสื่อการสอนภาษาจีนและใช้บทสนทนากับเจ้าของภาษาจากการอยู่ร่วมกันและการท่องเที่ยวซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปิยะพงษ์ วงศ์ชุมเงิน (2556) ที่กล่าวถึง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังจากผ่านการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักร แห่งการเรียนรู้ 4MAT พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนที่ดีขึ้น เฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับมากนักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการฟังที่ดีขึ้น

ด้านการอ่าน นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนด้านการอ่านสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เพราะนักศึกษาได้เรียนรู้พร้อมฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนกับเจ้าของภาษา โครงการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักศึกษาด้วยเนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาทักษะ การอ่านของนักศึกษาจะเน้นการสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันนอกจากนี้โครงการได้สร้างแรงจูงใจ ในการพัฒนาทักษะการอ่านด้านภาษาจีน โดยการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประโยชน์เช่น การอ่านผ่านบทเพลง การอ่านผ่านเกมส์ต่างๆ การอ่านบทความที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เป็นต้น เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาสนใจในการเรียนการสอนกับเจ้าของภาษาด้วย ซึ่งได้นำแนวคิดมาจาก ณภัทร วุฒินงศา (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่องกลยุทธ์สร้างแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ที่ใช้ด้านเนื้อหาประกอบการสอนที่น่าสนใจ ไม่ง่ายหรือยากเกินไป และเหมาะสมกับพื้นฐาน ความรู้ที่นักศึกษามีอยู่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและไม่รู้สึกเบื่อทั้งนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของ สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ (2556) และ PengLiting (2557) ได้กล่าวถึง การจัดเนื้อหา การเรียนการสอนภาษาจีนที่เหมาะสมกับความรู้พื้นฐานที่มีอยู่จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ และแรงจูงใจ รวมทั้งสามารถสร้างเจตคติที่ดีในการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนนักศึกษาได้

ด้านการเขียน นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนหลังเข้าร่วมโครงการ ในด้านนี้ไม่แตกต่างจากก่อนเข้าร่วมโครงการ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาประสบปัญหา การเขียนตัวอักษรภาษาจีน เพราะการเขียนตัวอักษรภาษาจีนนั้นมีขั้นตอนที่ยุ่งยากซับซ้อน ส่วนประกอบของตัวอักษรจีนแต่ละคำมีจำนวนมาก นักศึกษาจำวิธีการเขียนตัวอักษร จีนไม่ครบถ้วนสมบูรณ์จึงทำให้นักศึกษาเขียนตัวอักษรภาษาจีนไม่ถูกต้อง หรือบางครั้ง เขียนตัวอักษรจีนผิดไป สอดคล้องกับงานวิจัยของวิภา ธนวัฒน์โกวิท (2553) ที่ศึกษาว่า การเขียนตัวอักษรจีนมีเส้นขีดหลายรูปแบบ นักศึกษาไม่สามารถแยกแยะวิธีการเขียนตัวอักษรถูกวิธี ได้ จึงเขียนตัวอักษรจีนผิดเพี้ยนไป นักศึกษาขาดความสามารถซึ่งถึงความละเอียดลออในการขีด เขียนตัวอักษรจีน ตรงกับแนวคิดของสุพิชญา ชัยโชติรานันท์ (2558) ที่พบว่า นักศึกษามีข้อผิดพลาด ในการเขียนตัวอักษร คำ และประโยคภาษาจีน นักศึกษาเขียนตัวอักษรจีนตกหล่นหรือเกินจำนวน

เส้นของตัวอักษรภาษาจีนนั้นๆ การเขียนเรียงลำดับและส่วนประกอบสำคัญของตัวอักษรจีนไม่ถูกต้อง ทั้งยังขาดทักษะในการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาจีนอยู่ ตรงกับความคิดของสุธาสินี อินทียะตุน (2556) และ เสาวภาคย์ วรลัคนากุล (2551) ที่กล่าวถึงว่า นักศึกษาไทยกับปัญหาการเรียนภาษาจีน นักศึกษามีทักษะการเขียนตัวอักษรจีนที่ผิดวิธี เนื่องจากทักษะการเขียนภาษาจีนถือเป็นทักษะที่ยากพอสมควร จึงทำให้นักศึกษาเขียนตัวอักษรจีนแบบผิดวิธี ปัญหาอยู่ที่การเขียนลำดับขีดของตัวอักษรจีนจึงอาจกล่าวได้ว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนหลังเข้าร่วมโครงการสูงกว่า ก่อนเข้าร่วมในภาพรวม รวมถึงในด้านการฟังและการอ่านแต่ด้านการเขียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเข้าร่วมโครงการไม่แตกต่างจากก่อนการเข้าร่วมมากนัก

2. นักศึกษาชั้นปี 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนทั้งในภาพรวมและรายด้านและทั้งก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการสูงกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และ 2 เนื่องจาก นักศึกษาชั้นปีที่สูงกวานั้นย่อมมีความสามารถในการในการใช้ภาษาจีน มีทักษะความรู้การใช้ภาษาจีน ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้มีประสิทธิภาพมากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่น้อยกว่า เพราะได้ผ่านกระบวนการการเรียนรู้ และการทดสอบภาษาจีน จึงมีประสบการณ์ความรู้พื้นฐานภาษาจีนทั้ง 4 ทักษะที่สะสมมานานกว่ามากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และ 2 สอดคล้องกับงานวิจัยของกนกพร ศรีญาณลักษณ์ (2551) ได้ศึกษารูปแบบรูปแบบการเรียนภาษาจีนของนิสิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 ที่เรียนวิชาภาษาจีนพบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ต่างกันจะมีรูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนแตกต่างกันไปเพราะจะต้องจัดให้นักศึกษาได้รับความรู้ตามระดับชั้นปีที่นักศึกษาอยู่ ทั้งยังตรงกับแนวคิดของ ศุภชัย แฉ่งใจ (2552) ที่กล่าวว่านักศึกษาแต่ละชั้นปีจะมีระดับความรู้พื้นฐานภาษาจีนที่แตกต่างกันมากซึ่งจะลดหลั่นกันไปตามระดับชั้นปีที่ได้ศึกษาอยู่ นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และ 2 ยังมีทักษะความรู้พื้นฐานภาษาจีนยังน้อย ไม่เท่ากับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 ผู้ซึ่งผ่านการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนมาแล้วในระยะเวลาที่นานกว่าและสอดคล้องกับการศึกษาของสายฝน วรรณสินธพ (2554) ที่พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่สูงกว่าเป็นนักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาจีนมาก่อนแล้ว จะมีผลการทดสอบทักษะทางภาษาจีนทั้ง 4 ด้านที่ดีกว่าผู้ยังไม่มีพื้นฐาน ซึ่งก็ได้แก่นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และ 2 ที่อาจยังไม่เข้าใจภาษาจีนจึงกล่าวได้ว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนทั้งโดยรวมและรายด้านได้แก่การฟัง การอ่าน และการเขียนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการแตกต่างกันตามชั้นปีที่นักศึกษาศึกษาอยู่ คือ นักศึกษาที่อยู่ในชั้นปี 1 และ 2 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนเฉลี่ยน้อยกว่าชั้นปี 3 ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านทั้งก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

3. ความพึงพอใจต่อโครงการของนักศึกษา แม้ว่าจะมีข้อเสนอแนะของนักศึกษา เช่น ระยะเวลาในการจัดโครงการสั้นเกินไป และโปรแกรมท่องเที่ยวเพื่อทัศนศึกษาในมหานครกว้างโจว ควรมีกิจกรรมที่น่าสนใจมากกว่านี้ แต่นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการโดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางภาษาจีนของนักศึกษาหลังจากเข้าร่วมโครงการมีการพัฒนาขึ้นอย่างเห็นได้ชัด จึงอาจกล่าวได้ว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อโครงการทั้งในด้านวิชาการและ กิจกรรมตลอดระยะเวลาที่เข้าร่วม ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรศิริ กองนวล และคณะ (2550) ที่ได้ศึกษาวิจัยพฤติกรรมของนักศึกษาโครงการค่ายภาษาจีนและโครงการแลกเปลี่ยน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนของนักศึกษาจำนวน 71 คน ที่มีระดับความพึงพอใจต่อโครงการในเรื่องการเรียนการสอนในระดับมากและระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมการทัศนศึกษาในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนและความพึงพอใจต่อโครงการในครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผู้วิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 เนื่องจากแบบทดสอบที่ใช้วัดระดับภาษาจีนของนักศึกษาทั้ง 4 ชั้นปีประยุกต์ใช้ข้อสอบมาตรฐาน HSK ของสถาบันอื่นนั้น ระดับ 4 เพียงระดับเดียวเท่านั้น ดังนั้น เพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังของนักศึกษาควรแยกระดับความยากง่ายตามชั้นปี เช่น นักศึกษาชั้นปีที่1 ที่ยังไม่มีพื้นฐานความรู้ควรใช้แบบทดสอบ HSK ระดับ 1-3 เป็นต้น และแบบทดสอบควรจะสามารถวัดระดับทักษะภาษาของผู้เรียนได้ทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

1.2 เนื่องจากพัฒนาการด้านการเขียนของนักศึกษาไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้เมื่อวัดจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนในครั้งถัดๆ ไปควรเน้นในเรื่องของการพัฒนาการเขียนของนักศึกษาให้มากขึ้น

1.3 ระยะเวลาในการจัดโครงการจำนวน 21 วันนั้นค่อนข้างสั้น ในโอกาสต่อไปควรมีการขยายระยะเวลาการเข้าร่วมโครงการให้มากขึ้น เพื่อที่นักศึกษาจะได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ความรู้ได้อย่างเต็มที่

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรต่อยอดการวิจัยในลักษณะเดียวกันโดยการวิเคราะห์ถึงปัจจัยและผลกระทบในการเรียนภาษาจีนจากการเข้าร่วมโครงการดังกล่าว

2.2 ทำวิจัยเชิงคุณภาพในลักษณะการเปรียบเทียบโครงการในแต่ละปีเพื่อศึกษาถึงแนวโน้มผลสัมฤทธิ์ทางภาษาจากการเข้าร่วมโครงการของนักศึกษา

2.2 นำแนวทางจากการวิจัยในครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้กับโครงการศึกษาภาษาและวัฒนธรรมในต่างประเทศอื่นๆ ที่คล้ายกันในอนาคตต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร ศรีญาณลักษณ์. (2551). รูปแบบการเรียนภาษาจีนของนิสิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. สืบค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2558, จาก <http://www.edu.buu.ac.th/journal/Journal%20Edu/19-3/03.pdf>
- กรมการท่องเที่ยว. (2558). สถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2558, จาก <http://newdot2.samartmultimedia.com/home/details/11/221/24246>
- จินตนา ภูธนาสุรณ. (2553). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน. สืบค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2558, จาก <http://tdc.thailis.or.th/tdc>
- ณภัทร วุฒิจวา. (2557). กลยุทธ์สร้างแรงจูงใจ: การพัฒนาภาษาอังกฤษ. วารสารนักบริหาร. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2558, จาก http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/jan_june_14/pdf/aw09.pdf
- ฐานเศรษฐกิจ. (2558). ส่งออกไทยไปจีนทรุดต่อเนื่องไตรมาสแรกติดลบ14% สภาพัฒน์ชี้สาเหตุทำวูบ. สืบค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2558, จาก <http://www.thanonline.com>
- ปิยะพงษ์ วงศ์ชุมเงิน. (2556). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบ 4 MAT. สืบค้นเมื่อ 30 พฤษภาคม 2558, จาก <http://gsmsis.gs.kku.ac.th/publish/details/13143>
- นิภา กุ้พงษ์ศักดิ์. (2557). ผลของการสอนกลุ่มเล็กแบบดั้งเดิมและแบบสอนงานที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาการใช้ภาษาไทย. วารสารสุทธิปกรณ์ 28(87), 369-386.
- พรศิริ กองนวล, อารีย์ชิวรรการ, วิไล ตั้งจิตสมคิด, สุภาพร มากแจ้ง, จิราภรณ์ มาตังคะ, และ ชูชาติ พวงสมจิตร์. (2550). รายงานการวิจัยการศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาโครงการค่ายภาษาจีนและโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2558, จาก <http://tdc.thailis.or.th/tdc>
- พวงพร แซ่คู. (2555). กระบวนการจัดการเรียนรู้และครูผู้สอนภาษาจีนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย. สืบค้นเมื่อ 19 พฤษภาคม 2558, จาก <http://tdc.thailis.or.th/tdc>
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2553). ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยหลักสูตรและการเรียนการสอน. นนทบุรี: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วิภา ธนวัฒน์โกวิท. (2553). การพัฒนาการเรียนรู้อักขรจีนโดยการเรียนรู้ส่วนประกอบของอักขรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปริมณารอยแยลส์วิทยาลัย. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2558, จาก <http://www.prc.ac.th/Academic/TeacherResearchReport/ResearchDetail.php?ID=513>
- ศุภชัย แจ่มใจ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนสาขาวิเทศธุรกิจจีนและจีนศึกษา คณะวิเทศศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ภูเก็ต. สืบค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2558, จาก http://www.fis.psu.ac.th/jis_file/res_project/2010_supachai.pdf

- ลธิพร นิยมศรีสมศักดิ์. (2556). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนวัดหนองค้อ ลังกวดองค์การบริหารส่วน จังหวัดชลบุรี. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาลังคมมหาวิทยาลัยบูรพา*, 9(1), 66-79.
- สุธาลินี อินต๊ะตุ่น. (2556). การเขียนอักษรจีนของนักศึกษาโดยใช้ชุดฝึกการเขียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาบัญชี. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2558, จาก www.payaptechno.ac.th/app/images/payap/qa/innovation/teacher/ท่องเที่ยว/55/วิจัยการเขียนอักษรจีนโดยชุดการฝึก.pdf
- สุพิชญา ชัยโชติธรรณ. (2558). การศึกษาข้อผิดพลาดการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจในมิติด้านไวยากรณ์. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 7(1), 116-126.
- เสาวภาคย์ วรลัคนากุล. (2551). ปัญหาในการเรียนภาษาจีนของคนไทย. สืบค้นเมื่อ 25 พฤษภาคม 2558, จาก <http://tdc.thailis.or.th/tdc/>
- สายฝน วรณสินธพ. (2554). ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ใน ภาษาจีนกลางของนักศึกษาเอกวิชาภาษาจีนและนักศึกษาคณะแพทยแผนนจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2558, จาก <http://journal.hcu.ac.th>
- อัญชนา ศรีเรืองฤทธิ์, ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์, และณัชยา ทุมนา. (2552). รายงานการวิจัยการพัฒนา หลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์. สืบค้นเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2558, จาก http://research.pcru.ac.th/rdb/pro_data/files/5203011.pdf
- Amuzie, G. L., & Winke, P. (2009). Changes in language learning beliefs as a result of study abroad. *System*, 37(3), 366-379.
- Cubillos, J. H., Chieffo, L., & Fan, C. (2008). The impact of short-term study abroad programs on L2 listening comprehension skills. *Foreign Language Annals*, 41(1), 157.
- Diaz-Campos, M. (2004). Context of learning in the acquisition of Spanish second language phonology. *Studies in Second Language Acquisition*, 26(02), 249-273.
- Evans, M., & Fisher, L. (2005). Measuring gains in pupils' foreign language competence as a result of participation in a school exchange visit: The case of Y9 pupils at three comprehensive schools in the UK. *Language Teaching Research*, 9(2), 173-192.
- Gao, X. (2008). Shifting motivational discourses among mainland Chinese students in an English medium tertiary institution in Hong Kong: A longitudinal inquiry. *Studies in Higher Education*, 33(5), 599-614.
- Hanban. (2013-2015). *考试大纲类 Chinese Testing International*. สืบค้นเมื่อ 28 พฤษภาคม 2558, จาก <http://www.chinesetest.cn/godownload.do>
- Jackson, J. (2008). *Language, identity, and study abroad: sociocultural perspectives Studies in applied linguistics*. C. Candlin, & S. Sarangi (Eds.). London.
- Llanes, A., & Muzoz, C. (2009). A short stay abroad: Does it make a difference?. *System*, 37(3), 353-365.

- Ma Tao. (2550). การวิจัยปรับใช้ยุทธศาสตร์การสอนพูดภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับนักศึกษาไทย โปรแกรมวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
สืบค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2558, จาก <http://tdc.thailis.or.th/tdc>
- Meara, P. (1994). The year abroad and its effects. *Language Learning Journal*, 10(1), 32-38.
- Parkvall, M. (2008). Which parts of language are the most stable?. *STUF-Language Typology and Universals Sprachtypologie und Universalienforschung*, 61(3), 234-250.
- Pellegrino, V. (1996). *Factors affecting risk-management behavior among students during study-abroad*. Washington, DC: AATSEEL Convention.
- Pellegrino, V. A. (1998). Student Perspectives on Language Learning in a Study Abroad Context. *Frontiers: The Interdisciplinary Journal of Study Abroad*, 4(2), 91-120.
- Peng Liting. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม. *กระแสวิวัฒธรรม วารสารวิชาการคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม*, 15(28), 27-38.